

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Šv. Pijus iš Pietrelčinos (Francesco Forgione, 1887-1968)

Bernardinai.lt

Rugsėjo 23 d. minime šv. Pijų iš Pietrelčinos Tėvo Pijaus iš Pietrelčinos gyvenimo viršūnė buvo susitapatinimas su Nukryžiuotuoju, kuris tapo jo jėga, išmintimi ir garbe. Gimė 1887 metų gegužės 25 d. ir kitą dieną buvo pakrikštytas Pranciškaus vardu. 12 metų priėmė Pirmąją komuniją ir Sutvirtinimo sakramentą.

Sulaukęs 16 metų, 1903 m. sausio 6 d., tapo Kapucinų ordino novicijumi ir netrukus gavo brolio Pijaus vardą. 1910 metų rugpjūtį išventinamas kunigu, tačiau iškart po to turėjo išvykti į namus dėl silpnos sveikatos. Po kelerių metų grįžo į vienuolyną, kuriame ir liko iki gyvenimo pabaigos.

Skatinamas Dievo ir artimo meilės, tėvas Pijus įgyvendino pašaukimą prisidėti prie žmogaus atpirkimo. Jam buvo patikėta ypatinga misija, paženklus visi vienuolinį gyvenimą, ir kurią jis išpildė pasišvėsdamas tikinčiųjų dvasiniam vadovavimui per sakramentinį susitaikymą ir Eucharistijos šventimą. Jo apaštalinės veiklos viršūnė buvo šv. Mišių aukojimas. Visi, dalyvavę jo aukojamose Mišiose, galėdavo paliudyti, jog tėvas Pijus jose išgyvendavo dvasinio gyvenimo viršūnę.

Stengėsi palengvinti daugelio šeimų skausmą ir skurdą, 1956 m. įsteigė fondą „Skausmo palengvinimo namai“ („Casa Sollievo della Sofferenza“).

Stiprybės sėmėsi iš maldos. Kartodavo: „Knygose ieškome Dievo, o maldoje jį randame“. Tikėjimas jį visada skatino priimti slėpiną Dievo valią.

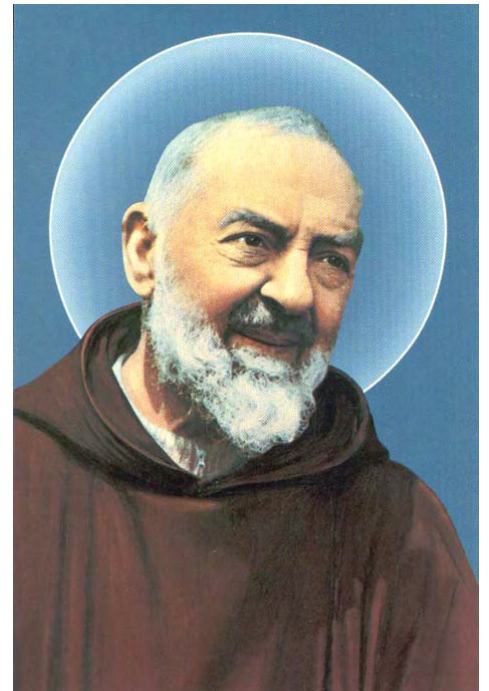
Jis buvo ne vien vilties ir visiško pasitikėjimo žmogus, bet ir kitiems įkvėpdavo šių dorybių savo žodžiu ir pavyzdžiu. Dievo meilė pripildydavo jį, patenkindama kiekvieną jo lūkestį, artimo meilė buvo jo kasdienybės įkvėpimo šaltinis. Svarbiausias tėvo Pijaus rūpestis buvo augti ir kitiems padėti augti artimo meilėje.

Š i a artimo meilę jis paliudijo tuo, kad daugiau nei 50 metų priėmė d a u g y b e ž m o n i ū , klausydamas jų išpažinčių, patardamas ir paguosdamas. A u k o d a v o s i kiekvienam, p a d e d a m a s a t g a i v i n t i t i k e j i m a , d a l y d a m a s m a l o n e s , skleisdamas šviesą. Ypač vargšuose, ligoniuose, kenčiančiuose matydavo Kristaus veidą, jiems ypač pasišvėsdamas.

Jame išryškėjo tvirtumo dorybė. Daugelį metų išgyveno sielos skausmus, neįtikėtinai kantriai pakėlė savo žaizdų keliamą skausmą. Tylomis priimdavo neretus vyresnybės potvarkius ir niekada nepravėrė burnos, sužinojęs apie šmeižtus. Sesuo mirtis sutiko jį pasirengusį 1968 m. rugsėjo 23 d. 81 metų. Jo laidotuvėse dalyvavo neįtikėtinai daug žmonių.

Praėjus trejiems metams po tėvo Pijaus mirties, Paulius VI, kalbėdamas Kapucinų vyresniesiems, sakė: „Pažiūrėkite, kaip jis išgarsėjo, kokią klientūrą per visą pasaulį subūrė aplink save! Kodėl? Gal todėl, kad buvo filosofas? išminčius? O gal turėjo ypatingų priemonių ir išteklių? (...) Todėl, kad buvo kančios ir maldos žmogus“.

1997 metais Jono Pauliaus II akivaizdoje buvo paskelbtas dekretas apie tėvo Pijaus dorybių herojiškumą. 1999-aisiais jis paskelbiamas palaimintuoju, o dar po trejų metų, tai yra 2002-aisiais, šventuoju.

Mielieji,

Pasibaigus vasaros atlaidų maratonui, visapusiškai jaučiame prasidėjusį rudenį: laukuose ir soduose nuimame derlių, medžiai puošiasi spalvų margumynu, primindami mums, kad pasaulis nėra tik juoda ir balta, ar tik žalia, bet yra spalvų ir žmonių įvairovė. Galime džiaugtis ir didžiulis, kad pamažu tampame tikėjimo bendruomene, kurioje vietą sau atranda ir jaunas, ir senas, bendruomene, kuri yra pajėgi pasirūpinti ne tik savimi, bet ir kitais: piligrimais, svečiais, pakeleiviais.

Prie šiųmečių žolinės atlaidų sėkmės nemažai prisidėjo neseniai susibūrusi jaunimo iniciatyvinė grupelė, pasivadynusi „Žolynėlio“ vardu. Tikiu, kad rudens šalnų ir kažikurių mūsų parapijos žmonių šaltumas ir priešiškas nepažeis šio jauno, daug vilties mūsų bendruomenei teikiančio „Žolynėlio“ ir iš jo išaugs gražus ir spalvingas, tikėjimo, vilties ir meilės kupinas „Žiedynas“.

Suaugę žmonės jau metai kaip gali įsijungti į Marijos Legiono narių gretas. Tai ne tik maldos grupelė, bet ir parapijai svarbių darbų atlikimo ir pagalbos suteikimo komanda. Žinoma norėtusi, kad šiame pasirinkimų amžiuje ir parapijoje turėtume kuo gausesnį organizacijų ir maldos grupelių skaičių, kad kiekvienas norinti aktyviau prisidėti Dievo šeimos narių pareigas, atrastų sau labiausiai tinkamą iniciatyvą ir grupę. Apsidžiaugčiau jeigu parapijose, Upytėje ir Krekenavoje susiburtų šv. rašto studijų, pranciškonų pasauliečių – tretininkų, Ignaciškojo pamaldumo ar kitos grupelės. Kaip minėjau, rudens spalvų ir skirtingų grupelių įvairovė tik dar labiau sustiprintų ir praturtintų mūsų tikėjimo bendruomenes.

Pasidžiaugti reikėtų ir Vadaktėliuose praėjusiais šv. Izabelės atlaidais, į kuriuos kaip niekad gausiais susirinko kraštiečiai ir svečiai. Liūdna tik, kad nepavyko po šv. Mišių susirinkti prie bendro stalo, nors buvo nemažai žmonių atsivežusių savo vaišių, kad galėtume pabūti kartu ir „pasikieminėti“. Tikiu, kad kitais tos klaidos nebepadarysime ir jau dabar kviečiu į atlaidus atvyksiančius atsivežti ir savo vaišių bendram stalui po šv. Mišių.

Gražus bendruomenės veikimo ženklas yra ir Upytėje atnaujinta parapijos salė. Dar nesame pabaigę visų darbų, tačiau tai kas jau padaryta, teikia vilties, kad turėsime jaukią ir gražią vietą bendruomenės susibūrimams. Upytės parapija gali didžiulis, kad šiai dienai turi ir nudažytą bažnyčią, ir įrengtą šildymą, ir parapijos salę, belieka tik augti tikėjime ir pasitikėjime Dievu ir melsti, kad kuo daugiau upytiečių prisimintų savo Krikšto pažadus ir taptų gyvais Dievo tautos nariais.

Š. m. rugsėjo 15 d. jau bus pora metų kaip esu paskirtas Krekenavos parapijos klebonu ir bazilikos rektorium. Per šį trumpą laiką vis tiek pavyko po truputį pažinti žmones su kuriais tenka gyventi ir dirbti. Tačiau geriausia parapiją ir jos žmones pažinti juos aplankant. Iki šiol tai darė man pagelbėdamas mūsų altarista kan. Petras Budriūnas. Šiais metais saugodamas jo sveikatą kiek ir kada galėdamas, parapiją lankysiu aš pats. Nesiruošiu labai skubėti, o ir nereikia, svarbu, kad tie apsilankymai būtų prasmingi ir parapijiečiai turėtų progą su manimi pasikalbėti, paklausti rūpimų dalykų, išgirsti reikalingus atsakymus. Parapijos aplankymo, kitaip kalendos pagrindinis tikslas nėra surinkti jūsų skiriamas aukas bažnyčios išlaikymui, bet užmegzti tikrą ir nuoširdų ryšį tarp klebono ir parapijiečių. Manau, kad iš anksto paskelbęs, šeštadieniais ir sekmadienio popietę stengsiuos aplankyti po keletą namų. Orientuokimės, kad lankyti pradėsiu nuo spalio mėnesio.

Tegul prasidėjęs rudens derliaus nuėmimo metas būna gausus ne tik medžiaginių, bet ir dvasinių gėrybių. O švenčiausioji Mergelė Marija – Malonių Versmė, lydi kiekvieną iš mūsų savo motinišku žvilgsniu.

Jūsų klebonas / rektorius kun.
Gediminas

Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų (Žolinės) atlaidus prisiminus

Akvilina Pogūžinskienė

Krekenavos bazilikos rektorius ir parapijos klebonas G. Jankūnas dar liepos mėnesį su pastoracinės tarybos nariais aptarė būsimų atlaidų užduotis: reikalingas papildomas tualetas, pėsčiųjų tiltelis nugriautas potvynio – būtina atstatyti, reikės vandens indams plauti, kas pins vainikus ir t.t.

Atrodo, kad darbų daugybė, o mūsų per mažai. Tiesa, dar sužinojome, kad šiemet atlaidų dienomis mums talkins savanoriai – jaunimas iš Panevėžio ir Krekenavos, susibūręs į krikščioniško jaunimo stovyklą „Žolynėlis“. Tikėjome, jog jie bus geri padėjėjai.

Pirmiausia į darbus kibo vyrai. Ir puikiausią tualetą pastatė, ir tiltelį tvirtą nutiesė. Triūsė negailėdami nei jėgų, nei laiko – dėkui jiems. Moterys skirstėsi sau užduotis, dalinosi kurios kurią dieną atsakingos už svečių ir piligrimų priėmimą ir vaišinimą, kurios pins vainikus, kurios pasirūpins maisto produktais ir kitai pirkiniais. Daug pagelbėjo ūkininkai savo produkcija: duona, mėsa ir jos gaminiais, sausainiais, vaisvandeniais. Kai kurie parapijiečiai prisidėjo pinigine auka atlaidų reikmėms.

Jaunimo stovyklos „Žolynėlis“ savanoriai, vadovaujami energingųjų Svajonės, Andriaus ir Mildos, aptarė būsimus darbus. Tai jie pagyvino šiųmečius atlaidus, nes klebonijoje klegėjo jaunatviški jų balsai, sklido giesmės ir dainos, skambėjo muzika.

Pasiruošimas didiesiems Krekenavos Žolinės atlaidams vyko gan sklandžiai, tad ramesnėmis širdimis išvakarėse pasitikome naująjį Panevėžio vyskupijos vyskupą Lionginą Virbalą, o kartu ir buvusįjį – Joną Kaunecką, kurio iniciatyva ir asmeninėmis lėšomis šventoriuje pastatyta medinė skulptūra kun. Antano Mackevičiaus, vieno iš 1863-ųjų metų sukilimo vadų, garbei.

Š i e m e t buvo minima žemaičių krikšto 600 metų jubiliejus, palaimintojo Jono Pauliaus II kelionės į Lietuvą 20 metų sukaktis bei Tikėjimo

Metai ir 1863-ųjų metų sukilimo 150-tosios metinės.

Garbingiausią iš visų Dievo Motinos garbei skirtų švenčių Krekenavos bazilika šiemet pasipuošė ypač skoningai ir subtiliai. Tai pastebėjo daugelis maldininkų, kurių minios plaukė pagrindinę atlaidų dieną – rugpjūčio 15-tą. Šią dieną tikintieji skubėjo į bažnyčią nešini pašventinti žolynus, vaisius, kaip padėką Dievui. Čia suklypę prie stebuklingojo Švč. M. Marijos paveikslu meldėsi, dėkojo ir sėmėsi Dievo malonių.

„Žolynėlio“ savanoriai šventoriuje dalijo moterų surinktus, sudžiovintus ir į maišelius supakuotus žolynus, rūpinosi geriamojo vandens atsargomis.

Kitomis atlaidų dienomis buvo meldžiamasi už dvasininkus, bendruomenes, šeimas, ligonius ir „Carito“ savanorius, bažnytinių organizacijų narius, o paskutinė diena skirta jaunimui.

Kiekvieną dieną parapijos salėje po mišių susirinkdavo būriai piligrimų ir svečių. Visi buvo pavaišinti, bendravo vieni su kitais, giedojo ir dainavo, visus ta bendrystė džiugino, tad skirstėsi su šypsena veide ir su gera nuotaika vyko namo.

Bendromis parapijos aktyviųjų narių ir jaunimo savanorių „Žolynėlis“ pastangomis, tikintieji visas Žolinės atlaidų dienomis buvo apgaubti rūpesčiu ir dėmesiu.

Krekenavos parapijos pastoracinė taryba dėkoja „Žolynėlio“ savanoriams už jų kasdienį triūsą prižiūrint tualetus, plaunant indus, renkant šiukšles, tvarkant Vadaktėlių bažnyčią ir kitą prasmingą veiklą. Tai nemažas indėlis sklandžiam 8 dienų atlaidų šventimui. Jie dar ir spektaklį sugebėjo paruošti jaunimo dienai, vadovaujami nenuilstančios Svajonės. Linkime jiems kitų naujų prasmingų darbų.

2013 metų rugpjūčio mėnesio Krekenavos ir Upytės parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt
Sekmadienio rinkliava (08-04)	531,-	215,-
Sekmadienio rinkliava (08-11)	640,-	220,-
Žolinės atlaidų rinkliava (08.14 – 08.21)*	27 674,-	-
Sekmadienio rinkliava (08-18)	-	165,-
Sekmadienio rinkliava (08-25)	584,-	180,-

* Iš žolinės atlaidų rinkliavos 1265 Lt buvo pervesti sudegusiai Balbieriškio bažnyčiai atstatyti.

*Baltų vienybės dienos renginio, skirto 1863 m. sukilimo 150-mečiui,
Paberžėje ir Krekenavoje 2013 m. rugsėjo 20 d.*

PROGRAMA

9.00 val. Atvykimas į Paberžę (Kėdainių r.).

9.00 val. Bažnyčioje trumpa malda sukilėliams, kun. Antanui Mackevičiui ir kun. Tėvui Stanislovui atminti. Kėdainių r. atstovų ir maironiečių žodis.

10.00 val. 1863 m. sukilimo muziejaus ir paminklų lankymas.

11.00 val. Išvykimas į Krekenavą. Registracija Krekenavos kultūros centre (Birutės a.).

12.00 val. šv. Mišios Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų mažojoje bazilikoje. Šventoriuje Maironio atminimo lentos lankymas.

13.30val. Pietūs – kareiviška košė

14.30val. Meninė Baltų vienybės dienos programa, ąžuoliuko sodinimas, dainos ir žaidimai.

16.00 val. Išvykimas aplankant istorines vietas.

Poezijos konkurso „Lino žiedas“

NUOSTATAI

RENGĖJAI

Panevėžio rajono gyventojų bendruomenė „Upytės žemė“, Panevėžio rajono savivaldybė, „Tėvynės“ laikraščio redakcija, UAB Upytės eksperimentinis ūkis, Upytės seniūnija, Upytės Antano Belazaro pagrindinė mokykla, Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų mažoji bazilika.

TIKSLAS

Skatinti Panevėžio apskrities poetų (mokinių ir suaugusių) kūrybą ir su ja supažindinti visuomenę.

DALYVIAI

Konkurse gali dalyvauti Panevėžio apskrityje gyvenantys poetai (mokiniai ir suaugę).

SĄLYGOS

Konkurso dalyviai savo eilėraščius pateikia Panevėžio rajono gyventojų bendruomenei „Upytės žemė“. Eilėraščiai spausdinami Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromėjaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinyje „Po Bazilikos skliautais“, redakcinei komisijai juos atrinkus spaudai. Eilėraščiai nerecenzuojami, rankraščiai negražinami. Konkurse dalyvauja tik išspausdintų eilių autoriai. Honoraras nemokamas. Kūriniai su nuoroda „Lino žiedo“ konkursui siunčiami adresu: Panevėžio r. gyventojų bendruomenei „Upytės žemė“, Linininkų g. 3, Upytė, Panevėžio r. arba el. paštu veseta@delfi.lt

LAIKAS IR VIETA

Konkursas vykdomas nuo 2013 m. liepos 1 d. iki 2014 m. gegužės 1 d. Konkurso laureatai skelbiami 2014 m. birželio mėnesį Panevėžio rajone, Upytėje, šventės metu.

VERTINIMAS

Iki 2014 m. gegužės 1 d. Panevėžio rajonogyventojų bendruomenės pirmininkas sudaro vertinimo komisiją. Skelbiami „Lino žiedo“ konkurso laureatai tarp I-IV, V-VIII, IX-XII klasių mokinių bei „Lino žiedo“ konkurso suaugusiųjų grupės laureatai. Laureatai apdovanojami rengėjų įsteigtais prizais.

(Patvirtinta Panevėžio rajono gyventojų bendruomenės „Upytės žemė“ pirmininko 2013-06-21 įsakymu Nr. 2)

INFORMACIJA APIE KREKENAVOS „ŽOLYNĖLIO“ VEIKLĄ

Neformalios jaunimo grupės „Žolynėlis“ nariai

Ruduo su ryto saulėje kylančiais rūkais, voratinklių gijomis rasotoje žolėje, svyrančiais jurginų žiedais močiučių darželiuose mokyklinių skambučiu taku neša mus vis tolyn nuo tų nepakartojamų Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje vykusių atleidų akimirų. Užmiršti visi projekto „Žolynėlis“ veiklos pradžios sunkumai, o atmintyje ir dabartyje – bendrystės džiaugsmas. Dėkojame visiems, kurie brandino šio projekto idėją, pasitikėjo jaunais žmonėmis, suteikdami galimybę tapti savanoriais, meldėsi už mus, padėjo spręsti iškilančias problemas, džiaugėsi drauge su mumis.

„Žolynėlio“ stovykloje gyveno penkiolika jaunuolių ir du suaugę koordinatoriai. Tačiau įvairiose savanoriškose veiklose dalyvaudavo ir daugiau jaunų žmonių. Visą savo veiklą stengiamės organizuoti vadovaudamiesi dar prieš projekto

vykdymą parengta programa. Kiekvieną atleidų dieną mažojoje Krekenavos bazilikoje šventėme šv. Mišias, stengėmės (gal ne visą laiką pavykdavo, kaip tikėjomės) gyventi laikydamiesi kasdieninio ryto/vakaro maldos ritmo. Taip pat atlikome įvairius mums pavestus savanorystės darbus: reguliavome automobilių stovėjimą aikštelėse, tvarkėme bažnyčią, dalinome geriamą vandenį, rinkome šiukšles, plovėme tualetus, padėjome šeiminkėms... Ne tik mes patys mokėmės būti savanoriais, kartu ir parapijos bendruomenė mokėsi priimti ir įsileisti mus – nepatyrusius, klystančius, neramius...

Pavargus nuo kasdieninių darbų, ne visada lengvai sekėsi atlikti kitas mūsų veiklos programoje numatytas ugdomąsias bei kūrybines veiklas. Tačiau vis tik kai ką įdomaus ir prasmingo nuveikėme: klausėmės Panevėžio vyskupijos jaunimo centro direktorės Robertos katechezės apie savanorystę ir pasidalijimo apie Pasaulio jaunimo dienas Rio de Žaneire, taip pat Panevėžio vyskupijos šeimos centro darbuotojos Jolantos paskaitos apie šeimą; aplankėme ir bendravome su Krekenavos globos namų gyventojais, dalyvavome edukaciniame užsiėmime Vadaktėlių bažnyčioje, giedojome, dainavome, šokome, žiūrėjome kino filmą... O paskutiniąją jaunimo dieną dalinomės inscenizacijomis Bruno Ferrero pasakojimų temomis „Tai žino tik Vėjas...“

Mes tikimės, kad „Žolynėlio“ veikla dar tęsis.

Norint, kad ugnis rusentų, reikia neleisti jai užgesti.

INFORMACIJA DĖL VAIKŲ KATECHEZĖS

Norintys ruošti ir priimti Komunijos bei išpažinties sakramentus, kviečiami registruotis **iki 29 dienos** parapijos raštinėje darbo metu telefonu arba atvykstant.

Dėmesio ..!

Spalio 12 dieną Panevėžio Katedroje 12.30 val. šv. Mišiomis prasidės Pranciškonų pasauliečių ordino Panevėžio vyskupijos brolijos metinė konferencija „Tavo veido Viešpatie aš ieškau“. Po šv. Mišių eisena iš šv. Petro ir Povilo bažnyčios į parapijos namus. Konferencijos metu kviečiami dalyvauti š.m. liepos 10 d. Šv. Pranciškaus pėdomis Italijoje keliavę piligrimai. Dalyvaus lektoriai: kun. brolis Vytautas-Saulius OFM, brolis kun. Jordanas Statkus OFM, kun. Gediminas Jankūnas OFS. Konferencija baigiama broliška agape.

Akimirkos iš piligriminės Italijos

Aldona Juozapaitienė

Dar pavasarį pasiekė žinia, kad organizuojama piligriminė kelionė į Italiją Švento Pranciškaus Asyžiečio, Tėvo Pijaus iš Pietrelčinos pėdomis. Keliavau norėdama įsitikinti, kad krikščionybė yra viena iš seniausių pasaulio religijų ir pajausti tą dieviškumą, kuris slypi senose krikščioniškose valstybėse.

Aušrai brėkstant išvykome iš Panevėžio. Sustojome Vilniuje, kur ėlipo dar keli mūsų piligrimai. Važiavome per Lenkiją. Pirmas mūsų aplankytas objektas buvo Lagievnikai – Dievo gailėstingumo šventovė, kur palaidota sesuo Faustina, 2000-siais paskelbta šventąja. Jos žodžiai: „Jėzau pasitikiu Tavimi“, kasdien kalbamas Rožinis ir Dievo gailėstingumo vainikėlis lydėjo mus visą kelionę. Pernakvoję Čekijoje, važiavome per ypatingą tvarka pasižyminčią Austriją. Ten lankėme Mariazell Marijos šventovę. Keliai geri, ten kur uolos užstodavo kelią, važiuodavom per tunelius. Šventovė atsirado, kai tunelių dar nebuvo. Pasakojama, kad vienuolis Magnus, abato buvo pasiūstas pas vietinius gyventojus. Į kelionę Magnus pasiėmė Švč. M. Marijos statulą. Kelią užstojo uola. Magnus liko čia ir nutarė sau ir statulai pastatyti celę. Vėliau šioje vietoje pastatyta didelė bažnyčia, kurioje meldėmės ir mes. Ilgokai pavažiavę pasiekėme Italiją. Pernakvoję, papusryčiavę ir pasimeldę, išvykome link La Vernos kalno, kur Šv. Pranciškus gavo stigmatas. Gerokai pakilus į kalną pasiekėme La Vernos vienuolyną. Tai didžiuliai pastatai, apsupti senų medžių girios. Čia buvo taip ramu, taip viskas atrodė paskendę pamaldume, kad ir mus pasitikęs vienuolis Adomas ir prakalbęs lietuviškai, neišblaškė susikaupimo. Po išklaustų Šv. Mišių koncertavo pasaulinio garso vargonų virtuožas, kompozitorius iš Kanados Davidas Briggs. Jo kūriniai ir atlikimas sužavėjo mus, tokios galimybės retai turinčius savo šalyje. Nakvojome vienuolyno svečių namuose. Kelionę tęsėme Šv. Pranciškaus pėdomis į Arezzo. Lankėme ir meldėmės Šv. Pranciškaus bažnyčioje, su garsiomis Piero della Francesca freskomis ir žiūrint į jas mintimis dalyvavome Šv. Kryžiaus legendoje. Maria Degli Angeles miestelis garsus Marijos Angelų bažnyčia su Porciunkulės koplytėle, kurioje šv. Klara davė vienuolinius įžadus. Matėme Tranzito koplyčią, kurioje mirė Šv. Pranciškus. Didžiuliai Domiano vienuolyno pastatai ilgai liks liudininkais kaip gimė „Saulės giesmė“, kaip šventasis ilgas valandas praleisdavo maldoje ir vienatvėje, atsiskyrėlio būste „carcere“.

Asyžiuje lankėme dvi bazilikas, vieną už kitą didingesnes, puošnesnes. Tai Šv. Klaros ir Asyžiaus.

Kelionės metu studijavome Šv. Tėvo Pijaus gyvenimą. Penktą kelionės dieną atvykome į San Giovanni Rotondo – šv. Tėvo Pijaus šventovę. Tėvas Pijus, pranciškonų vienuolis, ne paprastu būdu, o išmeldęs, turėjo Jėzaus Kristaus žaizdas. Šimtai milijonų žmonių iš viso pasaulio meldžia šio šventojo Italijos vienuolio užtarimo, seka jo pėdomis. Tai mūsų laikų šventasis, miręs 1968 metais ir prieš pat mirtį jau laikytas šventumo pavyzdžiu. Manfredonijoje aplankėme Monte Sant Angelo – seniausią piligrimystės vietą Europoje – V a. Kildami į aukštą kalną, baimės pilnomis akimis, kartodami „Dieve, pasitikiu Tavimi“, supratome, kokį pasiaukojamą darbą krikščionybės labui, dirbo tokiose vietose įsikurdami pirmieji vienuoliai.

Sekančią dieną meldėmės bažnyčioje, kur palaidotas Šv. Tėvas Pijus, matėme jo rūpesčiu pastatytą ligoninę, pabuvojome relikvijų muziejuje. Kiekvienas su savo mintimis ir supratimu, išvykome į Romą. Visi laukėme progos pabūti Vatikane. Tai teisinė valstybė, turinti savo įstatymus, baudžiamąjį kodeksą, policiją, prokuratūrą ir teismą. Mūsų tikslas pamatyti Šv. Petro baziliką – pagrindinę pasaulio katalikų bažnyčią, su Mikelandželo suprojektuotu kupolu, greta Siksto koplyčią, išklausti popiežiaus laikomas Šv. Mišias ir sulaukti jo palaiminimo. Tikslas pasiektas.

Kita diena – tai ekskursija pėsčiomis po Romą. Matėme Šv. Angelo tvirtovę, Panteoną, Navonos aikštę, Šv. Agnietės bažnyčią, Laterano baziliką, meldėmės prie apaštalo Šv. Petro kapo, popiežių palaidojimo vietose, aplankėme ir kitas su Šv. Pranciškumi susijusias vietas. Vykome į Paduvą – Šv. Antano miestą, kuriame jo vardo bazilika pastatyta ant jo kapo. Didinga, puošni ir įspūdinga, su Šv. Antano relikvijomis, paliko mums didelį įspūdį. Daugybė votų, kurios rodo, kiek daug maldų išklauso šventasis. Meldėmės ir mes, su savo padėkomis, prašymais. Su pasiryžimais ir dvasingesniu požiūriu į savo gyvenimą, išvykome namų link. Pakelėje turėjome progos aplankyti Čenstakavą Lenkijoje. Jasna Gora kalnas. Vienuolyno bažnyčia su Dievo Motinos ikona. Legendoje pasakojama, kad XIII a. totoriai įsiveržė į Rusiją. Kunigaikštis Vladimiras Ikoną įmūrijo Relzo miesto sienoje. Mūšio metu totorio strėlė pataikė į atvaizdą ir perbrėžė Marijos veidą. Iš žaizdos ištekėjo kraujas. Debesis apgaubė totorius, kariai, apimti panikos, išsilakstė. Pasimeldėme prie šio paveikslo – juodos, sužeistu veidu Marijos su kūdikiu.

Nagrinėdami Šv. Tėvo Pijaus gyvenimą, supratome ką reiškia mylėti save ir kitą, kad nuodėmė kyla iš mūsų įgimto ribotumo, klaidingų pasirinkimų ir kad visą tai galima pataisyti. Matydami, girdėdami ir melsdamiesi mokėmės pažinti pasaulį. Matėme,

kaip meldžiasi kitos rasės, kitų tautų žmonės. Tai dar kartą mums priminė, kad esame vieno kūrėjo vaikai ir kad tarp žmonių yra gili giminytė. Matėme nuoširdžiai besimeldžiančius žmonės ir tiesiog norisi pasakyti, kad žmoguje tikrai yra kažkas dieviško ir kilnaus.

Kelionės metu važiuojame per Lenkiją, Čekiją, Austriją, Italiją. Mus lydėjo lygumos, kalvos, Alpių bei Apeninų kalnai, ežerai, kalnų upokšniai ir Adrijos jūra. Nuostabi gamta ir jos grožis. Dar daugiau stebino Dievo suteiktos žmogui galimybės gyventi kalnuose, kliūtis įveikti tunelių įrengimais, nutiesti kelius į kalnus, kurie sraigtu kilo aukštyn ir aukštyn. Kilome ir mes į kalnus, į tokį aukštį, kad nesinorėjo žvelgti žemyn ir ypač, kai lyg po kojom matėsi miestas. Matėme nuostabiais žiedais žydinčius medžius: magnolijas, kvapniąsias didžiažiedes liepas, plačialapius bananus, pakeles apsodintas įvairiažiedėmis oleandromis, plačiašakes palmes, kurių šakelės nešamos Verbų sekmadienį, kaip pagarba Kristui. Ištisi laukai vynuogynų, alyvmedžių. Alyvmedžių sode meldėsi Jėzus Kristus,

buvo suimtas. Aliejus – tvirtumo, džiaugsmo ir stiprybės simbolis, nes alyvmedžiai yra ilgaamžiai, o jų nauda didelė: aliejumi krikščionys tepami per įvairias apeigas, jis naudojamas maisto, farmacijos, kosmetikos pramonėje. Matėme ir diktoną, panašų į rūtą krūmą, iš kurio pasigirdęs Mozei Dievo balsas, kad vestų tautą iš Egipto žemės.

Visą tai pamačius, norisi priminti abejojantiems: Dievas sukūrė pasaulį ir žmogų, kuriam suteikė nepaprastas galias. Liūdna, kad ne visi tuo domisi ir supranta arba nenori pripažinti savo abejonių, tai laiko nemadinga.

Už visus patirtus išpūdžius, pajausią dvasinį pakylėjimą, esame dėkingi rektoriui G. Jankūnui, sesei Loretai, gidei Reginai, vairuotojams Romui ir Rimui, kuriems teko vairuoti neįprastomis sąlygomis. Prisilietimas prie krikščionybės ištakų, susipažinimas su tauta, kuri išugdė ne vieną šventąjį, kurie ilsisi palaimintoje žemėje, paskatino mus piligrimus, tapti kilnesniais, geresniais, dvasingesniais. Mylėkime vienas kitą, kol dar turime laiko, pasitikėkime Jėzumi, būkime su juo maldoje, kad sulauktume malonių.

Priėjo prie Jėzaus Petras ir paklausė:

“Viešpatie, kiek kartų aš turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?”

Jėzus jam atsakė: ... ..

O ką atsakė Jėzus, sužinosi panaudojęs šį kodą.

1=A   3=D   5=I   7=K   9=P   11=S   13=T   15=Ū
2=B   4=E   6=Y   8=N   10=R   12=Š   14=U   16=M

“ **A**   **Š**
11   6
-10   +6
1   12

18   3   5   3   14   15   10
-10   +1   +6   -2   -7   -14   +4

17   9   5
-4   -8   +9

10   9   33
-5   -2   -28

7   28   33   9   22   1   41   4
+4   -24   -24   +4   -16   +7   -36   +11

30   16   6
-28   -12   +7

20   52   2
-15   -45   +3

44   11   2   1   18   4   15   7   2   18   21   11   1   4   27
-33   -7   +7   +12   -12   +4   -10   -6   +9   -15   -17   +1   +4   +12   -14

11   44   1   26   1   16   6   7
-0   -40   +8   -13   +5   -8   -1   +8

21   21   1   2   30
-14   -20   +9   +11   -15

2013 metų rugpjūčio mėnesį pakrikštytieji:**Krekenavos parapijoje:**

Ignas Užkuraitis
Aretas Kazimieras Dapkevičius
Rusnė Zofija Jasiūnaitė
Laurynas Veizdžiūnas
Meda Emilija Kriukaitė
Goda Emilija Vanagaitė
Ignas Karčiauskas
Elzė Morta Karčiauskaitė
Eglė Elžbieta Galiauskaitė
Armandas Paulius Satkauskas
Urtė Patricija Tamošiūnaitė
Aureta Joana Kisielė
Eva Ema Kontrimaitė
Agnė Ieva Žolnerun
Ieva Kaminskaitė
Emilijus Elija Kuzmickas
Tauras Jonas Palšauskas
Nojus Smailys
Urtė Smailytė

Upytės parapijoje:

Otas Sokas

2013 metų rugpjūčio mėnesį susituokusieji:

*Vidmantas Narkevičius ir
Palma Matulytė – Politikienė*
*Darius Dumšė ir
Irina Mikaliūnaitė*
*Simas Karosas ir
Žydrūnė Židonytė*
*Mindaugas Jonas Damažeckas ir
Eglė Bronislava Lukoševičiūtė*
*Jonas Pivoriūnas ir
Ineta Barkauskaitė*

Sveikiname!

Pamaldų laikas:

**Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų
bazilikoje:**

Sekmadeniais ir atlydų dienomis: 10:00, 12:00
Šiokiadieniais: 18:00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje:

Sekmadeniais: 10:00

Vadaktelių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje:

spalio 13 d. 14 val. ir lapkričio 1 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje:

Pirmą mėn. penktadienį: 16:00

Rodų koplyčioje:

Paskutinį mėn. sekmadienį: 14:00

Žibartonių koplyčioje:

II mėn. sekmadienį: 14:00

Dėl šv. Mišių užsakymo koplyčiose, kreiptis į kan. P. Budriūną

Informacija piligrimams. Dėl apsilankymų
bazilikoje prašome susitarti iš anksto
paskambinus į klebonijos raštinę.

**2013 metų rugpjūčio mėnesį iškeliauvusieji į
amžinybę:****Krekenavos parapijoje:**

Aldona Bredelienė, 83 m.

Vladas Klėkūnas, 84 m.

Juozas Malinauskas, 84 m.

Bronius Malkevičius, 61 m.

Upytės parapijoje:

Valentas Ignatavičius, 46 m.

Prisiminkime Juos maldose.

Klebonijos raštinėje darbo dienomis galima
įsigyti bazilikos suvenyrų ir dievocionalijų, o
sekmadieniais ir švenčių metu bazilikos gale.

Trumpa parapijų informacija:

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas
Altaristas kan. Petras Budriūnas

Klebonijos raštinė - Bažnyčios g. 18, Krekenava,
Panevėžio raj. LT-38306

Tel. +370 620 20989; (45) 59 32 58
el.paštas: krekenavobazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

Klebonijos raštinės darbo valandos:

I-VI nuo 9:30 iki 13 val., kitu metu kreiptis prieš ar
po šv. Mišių bazilikoje arba skambinti telefonu.

**Caritas ir pastoracinės tarybos
vicepirmininkė** - Akvelina Poguzinskienė,
tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis - Gema Plėštytė,
tel. (45) 593 226

**Religinių spaudinių, žvakių ir kt.
dievocionalijų įsigijimui kreiptis** -
Irena Teresė Kvedienė, tel. +370 615 89171

Už procesijų organizavimą atsakinga sesuo
Loreta, tel. +370 640 56551

Krekenavos vargonininkė - Virginija
Kavaliauskienė, tel. +370 612 02315

Krekenavos zakristijonas - Gediminas
Kaspariūnas, tel. +370 688 91390

Marijos Legionas - Aldona Juozapaitienė, tel.
+370 616 05378

Upytės zakristijonas - Juozas Jakubonis,
tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas-
Janina Bagdanskienė (45) 555 639

Upytės vargonininkė - Pranutė Adomaitienė,
tel. (45) 570 616

Vadaktelių bažnyčios prižiūrėtoja Stasė
Radzevičiūtė tel. 861733780

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Paremti leidinį galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusį mėnesį suaukota 530 Lt., išleista - 385 Lt. Kitą numerį numatoma išleisti iki spalio 15 d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!